

Piatok 1. apríla 2016

Text: 1K 15, 12 – 20

¹²Keď teda kážeme o Kristovi, že bol vzkriesený, ako je to, že niektorí z vás hovoria: Nieto zmŕtvychvstania? ¹³Veď ak nieto zmŕtvychvstania, ani Kristus nebol vzkriesený. ¹⁴A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. ¹⁵Tak potom nachádzame sa tu aj ako falošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak totiž mŕtvi nie sú kriesení z mŕtvych. ¹⁶Lebo ak mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený, ¹⁷ale ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch. ¹⁸A vtedy zahynuli aj tí, čo umreli v Kristovi. ¹⁹Ale ak jedine v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí. ²⁰Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých.

Piesne: ES č. 131, 139

Zamyslenie nad Božím slovom:

Akí úbohí ľudia to sme! Naše nádeje a túžby sa viac dotýkajú tohto života než života vo večnosti! *Kristus vstal z mŕtvych!* – znie svetom a hlásame to v každom chráme. Spievame o Víťazovi, ktorý žije a neumiera. A čo to znamená pre náš život? Čo máme zo vzkrieseného Krista? Akosi rýchlo prepočujeme to najpodstatnejšie: máme život, máme večnosť, máme víťazstvo, máme miesto v nebesiach. Máme slobodu od hriechu, od zákona, od smrti. No iné dávame do popredia: Kriste, daruj mi zdravie, požehnaj moju rodinu, daj, aby som mal čo jesť a piť, daj mi dobré zamestnanie, požehnaj moje štúdium, daruj mi múdrosť, pokojné dni a dobré vzťahy medzi ľuďmi... To všetko je dôležité – samozrejme, že o niečo také prosíme. A prosiť nebeského Otca o čokoľvek je predsa správne. Ibaže stále ostáva otázkou, čo je pre nás najdôležitejšie. Dokážeme ešte hľadiť na Krista ako na Toho, ktorý nám priniesol hlavne večný život? Vyslobodenie zo smrti? Čo by sa stalo, keby Kristus nič z toho, o čo Ho na tejto zemi prosíme, nespľnil? Keby nám nedal zdravie, dobré zamestnanie, pokoj vo vzťahoch v rodinách...? Dokázali by sme sa Ho pridívať len pre to jediné: pre to, že vstal z mŕtvych, a tak aj nám vydobyl vzkriesenie? Áno, bratia a sestry, vzkriesenie – to je hlavné víťazstvo Pána Ježiša. A je to Jeho víťazstvo pre nás a kvôli nám. Pán Ježiš bol vzkriesený nie pre seba, pre svoju slávu, ale tak, ako to bolo v celom Jeho živote, v Jeho slovách, skutkoch aj v utrpení, On aj toto dielo vykonal kvôli nám. To my potrebujeme vzkriesenie! My potrebujeme život vo večnosti! My potrebujeme odpustenie hriechov, a ak by nám to Kristus nedal, potom by sme boli najúbohejší zo všetkých ľudí. Lebo načo nám bude zdravie, pokoj a všetko perfektné v živote, ak napokon to všetko ukončí smrť? Načo nám budú zdravé nohy, keď nás povedú do zatratenia? Načo nám bude zrak a sluch, keď nás privedie k hriechu? Bez toho hlavného a najpodstatnejšieho Kristovho daru – teda vzkriesenia – nemáme v skutočnosti vôbec nič! Amen.

Modlitba:

„Vzkriesený Pane, vzkries vo mne city úprimnej lásky, čo sa nenadýma. Nech tečie prameň, doteraz skrytý, nech hriechu osteň viacej nemučí ma! Vzkriesený Pane, vzkries vo mne ducha, čo súcit prejaví, obviaže rany. Odej mi srdce do svojho rúcha, nech slúžiť bližným vždy som odhodlaný! Vzkriesený Pane, vzkries vo mne túhy posvätné, krásne, ktoré povznesú ma. Zmiluj sa, zmiluj, splať moje dlhy, nevládzem, Pane, veľká je to suma! Vzkriesený Pane, vzkries vo mne sily za Tebou kráčať, vyznávať Ťa všade. Vzkries vo mne dobro, Spasiteľ môj milý, k nohám Ti srdce odovzdané kladiem!“ (Z. Oravcová) Amen.

Mgr. Martina Rumanová, zborová farárka v CZ ECAV Veľký Krtíš (NOS)